

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201345
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420201345.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : K. V., B.. XX.XX.XXXX, O. X. Y. XXX/XX, XXX XX V., C. Z. X.XXX,XX Q. U. L., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.838,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.838,93 eur od 21.02.2019 do zaplataenia a to v mesačných splátkach po 153,25 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.07.2020 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO:31 320 155 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.120, 85 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.12.2017 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zlúčenia je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá so žalovaným uzatvorila dňa 23.02.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 3.500,-eur. Tú mal podľa žaloby splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 97,71 eur až do celkovej sumy vo výške 5.862,60 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie zaplatil len sumu 1.661,07 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 26.10.2017 ho pôvodný veriteľ vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 19.12.2017 pôvodný veriteľ úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.12.2017- oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 3.120,85 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe, k zosplateniu došlo v súlade s článkom 10.2 zmluvných podmienok, po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke, Zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril tak, že je nepochybné, že žalobca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. uzatvoril s ním dňa 23.02.2016 predmetnú zmluvu o pôžičke na základe ktorej poskytol mu pôžičku vo výške 3.500,-eur, ktorú sa on zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v sume 97,71 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.862,60 eur. Uviedol, že do dňa podania žaloby, teda do dňa 28.07.2020 uhradil v súhrne 1.661,07 eur. Podľa žalovaného je nesporné, že predmetná zmluva o pôžičke je tzv. typová zmluva na vopred pripravenej predtlačí, ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom poukázal na Smernicu Rady ES č.93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na § 53 ods.1 a § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka. K tvrdeniu žalobcu, že tento dňa 19.12.2017 úver zosplatnil, o čom mal byť žalovaný informovaný listom zo dňa 23.12.2017 žalovaný uviedol, že neobdržal od žalobcu žiadne takéto podanie ani žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby mu doručoval takéto oznámenie. Poukazujúc na § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch žalovaný tvrdil, že tu poskytnutý úver má ročnú percentuálnu mieru nákladov 22,20 %, čo prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitného predpisu, t.j. Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. a preto považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný ako spotrebiteľ žiadal súd o poskytnutie ex offo ochrany, pričom sa odvolával aj na ust. § 290 a nasl. CSP a § 298 CSP s tým, že súd má povinnosť vykonať v spotrebiteľskom spore vždy prieskum, či neuplatňuje sa voči spotrebiteľovi čo i len v časti neprijateľné plnenie, t.j. posúdenie, či sú dodržané náležitosti zmluvy, či nejde o bezúročný a bezpoplatkový úver, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a podobne. Za danej hmotnoprávnej situácie, kedy žalobca potvrdil, že na poskytnutý úver 3.500,-eur vrátil mu doposiaľ sumu 1.661,07 eur, pričom úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný uviedol, že je ochotný pristúpiť na uzavretie zmieru, v zmysle ktorého by sa zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.838,93 eur v pravidelných 12 mesačných splátkach po 153,25 eur mesačne splatných vždy do 20. dňa mesiaca počnúc právoplatnosťou uznesenia o schválení zmieru pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania s úhradou čo i len jednej z nich s tým, že náhrada trov konania nebola by priznaná žiadnej zo strán sporu.

4. Uznesením zo dňa 17.02.2021 č.k.10Csp/77/2020-65 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.03.2021 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že námietka žalovaného týkajúca sa RPMN je neopodstatnená, keď navýšenie úveru predstavuje tu len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 25 %, odplata za úver tu má vyjadrenie v RPMN vo výške 25 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru tu bol len zmluvný úrok. Tvrdil, že výška priemernej RPMN pre úvery vo výške od 1.500,-eur od 6.500,-eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s § 21 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch predstavovala za 4 štvrtrok 2015 hodnotu 17,18 % a tak výška dojednanej odplaty 25 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov podľa §1a ods.1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., keďže sám zákonodarca považuje odplatu do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú a preto táto dojednaná odplata nemôže byť označená za rozpornú s dobrými mravmi. Podľa žalobcu bol vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za 4 štvrtrok 2015 13,51 % a preto odplata je v súlade so zákonom a primeraná. Na podporu svojho názoru poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k.5Co/181/2017-74 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.12Co/284/2017-142 ktoré sa stotožňujú s jeho právnou argumentáciou. Vo vzťahu k doručovaniu oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru uviedol, toto bolo žalovanému zasielané len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola mu adresovaná výzva aj s doručenkou, kde bol upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu, pričom o zosplatnení sa žalovaný mohol dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby, nakoľko predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia

sa žalovaného s jej obsahom. Žalobca uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu, k pristúpeniu na žalovaným navrhovaný obsah zmiernu a k zmiernemu vyriešeniu sporu teda nedošlo.

6. Dupliku žalovaný nepodal.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovaného, jeho schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a zároveň aby predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovaného. Zároveň ho súd vyzval uviesť, ako bola vypočítaná, na základe akých údajov RPMN uvedená v zmluve (25 %) a kde sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN a ktoré konkrétne to boli.

8. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o jeho odročenie nežiadal, pričom k výzve súdu vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného uviedol, že žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky, predložil pravý občiansky preukaz a podpisom zmluvy prehlásil, že nie sú mu známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Tvrdil, že žalovaný z titulu podnikania preukázal výšku svojho príjmu za predchádzajúci kalendárny rok v sume 34.549,-eur (základ dane 2.219,-eur) a preukázal aj výšku svojich mesačných výdavkov vo výške 630,-eur. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa podľa názoru žalobcu s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná, pričom uviedol, že žalovaný spočiatku predpísané splátky aj riadne hradil. Tvrdil, že veriteľ si od žalovaného vyžiadal za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v nebankovom registri klientskych informácií a žalovaný súčasne poskytol súhlas, ktorého účelom bolo preverenie existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Vyjadril sa aj k RPMN, jej výpočtu a predpokladom použitým na jej výpočet.

9. Žalovaný sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Predvolanie na pojednávanie doručované bolo mu v súlade s ust. § 106 ods.1 písm.a/ CSP na adresu trvalého pobytu zapísanú v registri obyvateľov SR, keďže inú adresu na doručovanie súdu neoznámil (vo vyjadrení k žalobe ako adresu na doručovanie sám výslovne uviedol adresu svojho trvalého pobytu). Predvolanie sa vrátilo súdu z tejto adresy s tým, že adresát si ho neprevzal v odbernej lehote. Predvolanie sa tak za doručené žalovanému v zmysle § 111 ods.3 CSP v spojení s § 31a ods.10 zákona č.305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov považuje dňom 09.09.2021 a keďže neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal o jeho odročenie, súd v súlade s ust. § 180 CSP, rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP a rovnako vykonal ho v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, keďže na pojednávanie sa ani ten nedostavil, neúčast' ospravedlnil a o odročenie pojednávania nežiadal.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu a žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

11. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predloženej žalobcom (čl. 12 až 16 spisu) súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zastúpená sprostredkovateľom KT FINANCE, s.r.o. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 3.500,-eur. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splátiť 60 mesačnými splátkami vo výške 97,71 eur splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.03.2016, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma je 5.862,60 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 2.362,60 eur. Termín konečnej splatnosti bol 20.02.2021. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 3.500,-eur a celkových nákladov spotrebiteľa 2.362,60 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma, t.j. sume 5.862,60 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 25 % s tým, že ide o sadzbu fixnú, ako RPMN je tam uvedené 25 % a priemerná hodnota RPMN 17,18 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedené - bezhotovostný prevod na účet spoločnosti. Na spodnej časti formulára zmluvy je uvedené, že zmluva bola podpísaná dňa 23.02.2016. V zmluve je uvedené, že žalovaný je ženatý, býva vo vlastnom byte/dome, typ jeho telefónnej služby že je paušál. Je tam uvedený

zamestnávateľ žalovaného s tým, že jeho príjem z podnikania a inej zárobkovej činnosti za minulý rok bol 34.549,-eur a základ dane za minulý rok 2.219,-eur. Mzda že je mu vyplácaná na účet. Predtlač zmluvy obsahuje aj kolónky pre uvedenie mesačných finančných výdavkov žalovaného (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) kde je uvedené 480,-eur a pre uvedenie iných mesačných výdavkov žalovaného (napr. SIPO, náklady na bývanie telefón) kde je uvedené 150,-eur. Pod uvedenými kolónkami k posúdeniu bonity je priestor pre vyznačenie aké doklady k tomu boli predložené, pričom uvedené sú tam len kópia občianskeho preukazu a potvrdenie o daňovej povinnosti/kópia daňového priznania.

12. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil na úver v splátkach, ktoré platil v období od 21.03.2016 do 09.10.2017 sumu spolu 1.661,07 eur (17 splátok po 97,71 eur). Pri dátume 19.12.2017 je tam zaznamenané zosplatnenie. Po zosplatnení žalovaný neuhradil nič. Žalovaný sám potvrdil vyplatenie úveru, aj to, že uhradil len sumu 1.661,07 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplaceniu tiež „pokuty“ vo výške spolu 366,13 eur, ktoré žalobca v žalobe si neuplatnil. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mal žalovaný v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 4.781,92 eur, čo po odpočítaní uskutočnených úhrad vo výške 1.661,07 eur činí žalovanú sumu vo výške 3.120,85 eur. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 26.10.2017 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že na zmluve zo dňa 23.02.2016 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 293,13 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 05.12.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci august 2017, bude oprávnený úver zosplatniť. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (čl. 17 spisu) zo dňa 23.12.2017 pôvodný veriteľ žalovanému oznamoval, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Predmetom zmluvy, ako je to v nej aj výslovne uvedené pri vyznačení druhu úveru bolo dojednanie bezúčelového spotrebiteľského úveru, jednalo sa tu o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež relevantné zákonné ustanovenia o postúpení pohľadávky.

14. Vzhľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinné od 5.12.2018 zaoberal sa súd najskôr otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy možno tu vymáhať, teda či nie je premlčané, pričom zistil že premlčané nie je.

15. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Vychádzajúc zo skutočnosti, že dohodnuté bolo plnenie v mesačných splátkach po 97,71 eur splatných od 20.03.2016 vždy k 20 dňu v mesiaci a žalovaný do zosplatnenia uhradil 17 splátok po 97,71 eur, teda splátky splatné do 20.07.2017, je zrejmé, že prvou nezaplatenou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa najskôr mohol stať zročným celý dlh je splátka splatná dňa 20.08.2017, teda splátka za august 2017 uvedená aj samým žalobcom v predžalobnej upomienke ako splátka, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Žaloba podaná dňa 27.07.2020 tak bola podaná pred uplynutím trojročnej premlčacej doby a právo žalobcu ani v časti premlčané nie je. Žalobe však nebolo možné vyhovieť v celom rozsahu, lebo podľa názoru súdu jednalo sa v danom prípade o bezúročný a bezpoplatkový úver.

19. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu ku dňu uzavretia zmluvy 23.02.2016 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

21. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 7 ods.4 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banka sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

24. Podľa § 7 ods.15 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

25. Podľa § 7 ods.16 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501>>, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>> posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>, c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>

28. Podľa § 11 ods.2 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 23.02.2016 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Výsledky vykonaného dokazovania priviedli súd v danom prípade k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a to jednak s poukazom na § 11 ods.1 (pre nesprávne uvedený údaj o RPMN podľa § 9 ods.2 písm. k/ ZoSÚ) a tiež z dôvodu podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarcu jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

30. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade veriteľ poskytol žalovanému vysoký úver napriek tomu, že nepreukázal, žeby mal náležite preverenú výšku jeho výdavkov. Žalobca nepreukázal ani prihliadnutie na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Po výzve súdu vo vzťahu k prevereniu bonity žalovaného vo vyjadrení súdu doručenom dňa 26.08.2021 uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený a že tento spíňal štandardné riskové podmienky. Nevysvetlil,

čo konkrétne myslel tými riskovými podmienkami, avšak k tomu treba uviesť, že hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods.2 ZoSÚ za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>> považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn.3Co/153/2019, najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku).

31. Žalobca sa v súvislosti s preverením bonity žalovaného odvolával na to, že tento podpisom zmluvy mal prehlásiť, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé a že nie sú mu známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku a že preukázal výšku svojho príjmu z podnikania za predchádzajúci rok a základ dane, na základe čoho sa výška splátky zdala primeraná k jeho príjmu. Také posúdenie bonity však podľa zákona nestačí. Nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Žalobca síce tvrdil, že žalovaný preukázal výšku svojich mesačných výdavkov, no vôbec neuviedol ako a čím ich mal preukázať ani o tom nepredložil žiaden dôkaz. Zo zmluvy nevyplýva, žeby veriteľ od žalovaného žiadal doklady o výdavkoch, v obsahu zmluvy nie sú žiadne takéto doklady zaznamenané a žiadne také doklady a dôkazy neboli súdu predložené ani potom, čo súd žalobcu výslovne vyzval predložiť všetky doklady a výstupy z registrov ktorými sa overovala bonita žalovaného. Žalobca predložil tlačivo označené ako Info k žiadosti XXXXXXXXXX čo podľa obsahu je interný dokument veriteľa týkajúci sa schvaľovania predmetného úveru, no ani ten nepreukazuje náležité preverenie bonity a postup veriteľa s odbornou starostlivosťou, keď je tam napríklad uvedené, že služba úverového registra bola v tomto scoringu S1 nedostupná a že žalovaný ako klient existujúci viac ako 6 mesiacov má delikvenciu na splátkach a že je nutné ich doplatenie.

32. Ako už súd uviedol, vychádzanie len z tvrdeného aktuálneho príjmu je vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity žalovaného nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to jest výdavky žalovaného, najmä na živobytie. V zmluve zo dňa 23.02.2016 je len uvedené, že mesačné výdavky žalovaného sú 630,-eur, z čoho suma 480,-eur je výdavok na splátky úverov, hypoték, lízingov a suma 150,-eur na náklady na SIPO, bývanie, telefón. Ak žalobca chcel presvedčiť súd, že náležite preveril výdavky žalovaného, bol povinný predložiť či označiť dôkazy z ktorých pri tomto preverení a zistení takého výsledku o výdavkoch vychádzal, čo neurobil. Ani neuviedol, akým spôsobom mali byť výdavky preverované, či vychádzal len z tvrdenia žalovaného, alebo to aj nejako preveril, ak áno ako. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovaného, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím nepreukázal preverenie výdavkov žalovaného, hoci to zákon jasne vyžadoval. Súd preto vzhľadom na všetko uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku výdavkov, nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť jasne predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

33. Žalobca nepreukázal, žeby prihladal na údaje z akejkoľvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Práve toto sa tu pritom javilo ako kľúčové, nakoľko podľa listiny- info k žiadosti XXXXXXXXXX žalovaný nemal uhradené ani svoje skoršie záväzky u veriteľa (tu sa pritom podľa zmluvy nejednalo o úver na splatenie skorších úverov, ale o bezúčelový úver) a tak bolo namieste preveriť, aké záväzky má inde, či nie sú vedené voči nemu exekúcie a podobne. Žalobca tvrdil, že veriteľ si od žalovaného za účelom overenia jeho bonity vyžiadal súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v nebankovom registri klientských informácií a že žalovaný poskytol aj súhlas, ktorého účelom bolo preverenie existencie jeho pracovného pomeru cez Sociálnu poisťovňu. Odhliadnuc od toho, že žalobca vôbec neuviedol, či aj skutočne následne také preverenie žalovaného reálne vôbec vykonal, nepredložil o tom žiaden dôkaz. Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie splnenia svojej povinnosti.

Aby súd mohol v súdnom konaní konštatovať riadne splnenie povinností podľa § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné predložiť mu konkrétny dôkaz (výstup) preukazujúci to, ako, kedy a s akým konkrétnym výsledkom malo byť také preverenie dlžníka v príslušných registroch a databázach veriteľom vykonané, čo sa v tu súdnej veci nestalo. Súd preto vzhľadom na všetko uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyiac predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

34. Veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca ničím nepreukázal skúmanie výdavkov žalovaného (minimálne na stravu, lieky, bývanie). Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno- ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa je potrebné považovať za úplne formalistické (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

35. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016 v zmysle ktorých: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu beztoho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

36. Súd dáva do pozornosti aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.6.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

37. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého

Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

38. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa a čo toto v sebe musí obnášať nemôže byť pre žalobcu nijako nový, či prekvapivý. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020 alebo na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, ktoré žalobcovi musia byť známe, keďže sa týkajú práve jeho a obdobných úverových zmlúv jeho právneho predchodcu a rovnako porušenia povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa.

39. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež napr. na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020. V ňom krajský súd okrem iného uviedol, cit. „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“

40. Súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn.3Co/153/2019 týkajúci sa rovnako porušenia povinnosti skúmať náležite bonitu spotrebiteľa. Podľa záverov krajského súdu (viď bod 17 odôvodnenia rozsudku) „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciu cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

41. Súd v tu prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 vety druhej zákona č. 129/2010 Z.z. v kontexte s § 7 ods.1 citovaného zákona, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

42. Navyše medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru patrí v zmysle § 9 ods.2 písm. i) a k) ZoSÚ aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere správne uvedenie týchto náležitostí neobsahuje. Čo sa týka RPMN, v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN (25 %), avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve (pri výške 3.500,-eur, počte splátok 60 s výškou 97,71 eur pri celkovo splatnej sume 5.862,60 eur a danom dátume poskytnutia úveru) tu v skutočnosti zodpovedá RPMN 24,73 %, pričom ako výška ročnej úrokovej sadzby je tam uvedená hodnota 25 %, teda vyššia ako RPMN, a tak je zrejmé, že nesprávne je uvedený buď údaj o RPMN alebo o ročnej úrokovej sadzbe nakoľko tá logicky nemôže byť vyššia ako RPMN. Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme

aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa

43. Ako už bolo uvedené, absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s) z) a aa) znamená, že je tu ďalší dôvod, pre ktorý sa žalovanému poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný mal veriteľovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 3.500,-eur. Žalovaný v konaní potvrdil, že vyplatená bola mu suma 3.500,-eur, jej vyplatenie súd má za nesporné. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ uhradil len sumu 1.661,07 eur. Aj sám žalovaný vo vyjadrení k žalobe ako uhradenú uviedol túto sumu. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 1.838,93 eur a v tomto rozsahu preto žalobe vyhovel. V uvedenom rozsahu žalovaný dôvodnosť žaloby aj sám výslovne uznal. Žalobca predloženou rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohami preukázal, že táto pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená a predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.02.2021 preukázal, že postupca Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá sa dňom 1.1.2018 stala právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na základe zlúčenia oznámil žalovanému, že pohľadávka voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Postupovala sa pohľadávka splatná, na oprávneného veriteľa a po predchádzajúcej písomnej výzve (ďalšou písomnou výzvou bola aj samotná žaloba veriteľa podaná pol roka pred postúpením pohľadávky). Zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky boli splnené. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Preto v časti o zaplatenie istiny 1.838,93 eur súd žalobe vyhovel a vo zvyšku požadovanej istiny ju ako nedôvodnú zamietol.

44. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.120,85 eur od 29.12.2017 do zaplatenia.

45. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

48. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovaného od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 29.12.2017 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov úver dňa 19.12.2017 po predchádzajúcom upozornení predžalobnou upomienkou zosplatnil.

50. Zosplatenie tvrdené žalobcom však súd nemal za platné a preto naň neprihliadol. Nedôsledné skúmanie bonity dlžníka popísané vyššie tu totiž spôsobilo aj dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 2 vety prvej zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to ten, že nie je možné úver predčasne zosplatiť. Právny úkon žalobcu o zosplatení je preto v rozpore s týmto ustanovením a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Súd len pre úplnosť dodáva, že žalobca síce predložil súdu upozornenie- „predžalobnú upomienku“ s doručenkou na dôkaz upozornenia

žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.12.2017, no nepredložil žiaden dôkaz o tom, že toto oznámenie žalovanému skutočne odoslal, resp. doručil do sféry dispozície, pričom žalovaný jeho doručenie poprel. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, žeby právny predchodca žalobcu skutočne doručil oznámenie žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho k úhrade zosplatennej sumy úveru a kedy sa tak malo stať. Uvedené bolo potrebné preto, lebo bez preukázaného doručenia takéhoto oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru žalovaný nemohol o ňom vedieť a poznať výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru ktorý sa od neho žiada, preto sa s jeho plnením nemohol dostať ani do omeškania.

51. Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo, čo súd vzhľadom na dispozičný princíp nemohol prekročiť a preto úrok z omeškania priznal až odo dňa nasledujúceho po dni skutočnej splatnosti celého dlhu, t.j. po dni splatnosti poslednej splátky bezúročného úveru. Vzhľadom k tomu, že úver súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mal na tento úver zaplatiť veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s. len sumu poskytnutej istiny vo výške 3.500,-eur. Keďže nepochybne šlo o úver, ktorý sa mal splácať v mesačných splátkach a výška mesačnej bola jednoznačne a zrozumiteľne v zmluve dohodnutá v sume 97,71 eur, potom žalovaný úver (len vo výške reálne mu poskytnutej úverovej istiny) mal v skutočnosti splatiť v 36 splátkach (3.500 eur : 97,71 eur) a teda poslednú splátku by hradil po 36 mesiacoch v mesiaci február 2019, konkrétne 20.02.2019. Keďže sa tak nestalo, dňa 21.02.2019 žalovaný už bol preukázateľne v omeškaní so zaplatením nevráteného zostatku úverovej istiny, preto súd úrok z omeškania priznal až od tohto dňa. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 21.02.2019 už preukázateľne bol v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny vo výške 1.838,93 eur a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 1.838,93 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.838,93 eur od 21.02.2019 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol a zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za čas pred 21.02.2019.

52. Keďže žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v ním žiadaných splátkach vo výške 153,25 eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na výšku dlžnej sumy povolenie splátok žalovanému zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Žalobca povolenie splátok ani ich výšku ani nenamietal. Z vyššie uvedených dôvodov súd povolil splátky v danej výške, ktorá je primeraná výške dlhu, žalobca ako spoločnosť hromadne vymáhajúca pohľadávky, čo je súdu známe z jeho činnosti nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach a také rozhodnutie podľa názoru súdu rešpektuje požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovaného a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

53. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní a v časti neúspešní. Vzhľadom na daný výsledok konania a pomer úspechu strán (cca 56,08 % ku 43,92 % v prospech žalobcu) súd na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 255 ods.2 CSP a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď navyše zistené boli aj dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by súd v zmysle § 257 CSP žalobcovi nemohol priznať náhradu ani časti trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa tu súd vzhliadol v okolnostiach veci, v okolnostiach ktoré viedli k uplatneniu nároku, v pomeroch žalovaného a v jeho postoji v konaní, keď prihliadol na to, že žalobca uplatnil nároky z úveru, ktorý v skutočnosti bol bezúročný a bez poplatkov, a to dokonca z hneď viacerých dôvodov uvedených v § 11 ZoSÚ, teda tak podľa odseku 1 pre nedodržanie náležitostí zmluvy ako aj odseku 2 pre zanedbanie skúmania bonity žalovaného, keď je logické, aby negatívne následky spojené s tým, že žalovanému bol poskytnutý úver napriek tomu, že veriteľ nemal náležite a odborne posúdenú jeho bonitu znášal tu práve žalobca. Navyše súd vzal na zreteľ postoj žalovaného, ktorý bol ochotný uzavrieť zmier so žalobcom v rozsahu práve tej istiny, ktorá nakoniec

aj súdom bola priznaná, načo žalobca nepristúpil, keď trval na všetkých uvedených nárokoch, na čo mal síce právo, avšak vzhľadom na všetky tieto okolnosti veci a výsledok sporu súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán právo ich náhrady nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.